

bygget Udtalelse fra Direktør Brorsen om, at han skulde have et saadant Beløb til gode hos Kommunen for afholdte Repræsentations-Udgifter, og at Beløbet skulde blive betalt, inden 1. April 1924. Det vilde forekomme noget underligt, synes jeg, om Borgmesteren i en lille By som Faaborg skulde have til gode Repræsentationsudgifter hos Kommunen paa over 42 000 Kr. Han lovede, som sagt, at Beløbet skulde blive betalt inden 1. April 1924. Beløbet blev ikke betalt til denne Tid, men der foretoges dog ingen Hensættelse for det udækkede Beløb paa Regnskabet, da Direktør Brorsen paa ny stillede i Udsigt i Løbet af et Par Maaneder at bringe Forholdet i Orden. Kommunen udbetalte senere Direktør Brorsen et Beløb af 13 500 Kr. som Dækning af det Krav, han mente at have.

En Konto, der ligeledes maatte give Anledning til Betænkelighed, var en paa Navnet August Geiler lydende Konto paa ca. 128 000 Kr., til Sikkerhed for hvilken der henlaa Værdipapirer til en Værdi af ca. 37 000 Kr. Heller ikke for denne Kontos Vedkommende forelaa der noget Skyldokument, saaledes at Banken i Tilfælde af den paagældende Debtors Død eller Fragaelse af Gælden kunde have haft et Grundlag, paa hvilket den kunde gøre sit Krav gældende. Banken var villig til at afskrive et Beløb af 90 000 Kr. paa Kontoen, og der foretoges herefter ikke fra Banktilsynets Side nogen videre Undersøgelse af Forholdet, der i Virkeligheden var det, at den paagældende Konto var August Geiler uvedkommende og tilhørte Banken selv.

For en Del Skibs-Engagementer til et samlet Beløb af flere Hundrede Tusinde Kroner, i hvilke bl. a. Direktør Brorsen var Deltager, forelaa ej heller Skyldokumenter eller fyldestgørende Sikkerhed. Det samme gjaldt et Laan til et Beløb af ca. 62 000 Kr., som skulde være ydet A/S Kolding Mælkekompani, men i Virkeligheden var et Laan til Direktør Brorsen og hans Medinteressenter — som de øvrige tilsvarende Laan ydede uden Bestyrelsens Tilladelse.

Bankinspektøren paasaa ikke i Tiden fra Banktilsynets Undersøgelse af Banken i November 1923 til Slutningen af Marts 1924 Overholdelsen af Løfter fra Bankens Side om, at Betaling eller Sikkerhedsstillelse skulde finde Sted, og da det ved Regnskabsafslutningen i Marts viste sig, at Løfterne ikke var holdt — selv saadanne, der uden Vanskelighed kunde være overholdt, hvis Forholdene laa

som af Banken tidligere opgivet —, gav Bankinspektøren dog en ny Udsættelse i saa Henseende, og det gjorde Bankinspektøren uden Hensyn til de alvorlige Advarsler, han havde faaet.

Jeg kan endvidere nævne et Spekulations-Engagement i Aktier i A/S Roulunds Fabrikker til Paalydende 296 000 Kr. For dette Engagement, paa hvilket der i alt blev lidt et Tab af 342 000 Kr., accepterede Banktilsynet, at de paagældende Aktier beregnedes at have en Værdi af 40 pCt., uagtet man vidste, at de samtidig omsattes til en Kurs af 5 pCt. Herefter nedsattes Afskrivningen paa Engagementet til 100 000 Kr., hvilket var ganske utilstrækkeligt.

At Bankinspektøren i de nævnte og talrige andre Tilfælde har undladt at undersøge Forholdene til Bunds, saaledes som de givne Advarsler og det i øvrigt foreliggende maatte gøre det bydende nødvendigt, forekommer mig ganske klart. Den Skødesløshed, den Uorden, den daarlige Forretningsmoral, der raadede i Banken, og de modtagne Advarsler burde have medført, at Banktilsynet overalt havde forlangt behørig Dokumentation. Det forekommer mig ganske klart. Ligeledes er det klart, at Banktilsynet efter Undersøgelsens Afslutning undlod at sikre sig, at de konstaterede Fejl og Mangler blev berigtiget inden Regnskabsaflægningen, samt i Særdeleshed, at Bankinspektøren accepterede en fuldkommen meningsløs Opskrivning af de tidligere nævnte Interessenters Værdier. Denne Bankinspektørens Stilling forekommer mig ikke at kunne begrundes eller forsvares. Den som følge heraf stedfundne Udskydelse af Tidspunktet for Bankens Standsning førte til forøget Tab for Banken og dens Indskydere, i Særdeleshed for de Personer, der efter Undersøgelsen og i Tillid til denne og det af Bankinspektøren prøvede Aarsregnskab indskød Penge i Banken eller købte dens Aktier. Bankinspektør Halds Forhold i Sagen forekommer mig at være af en saadan Karakter, at det vilde have været uforeneligt med den Sikkerhed og Tryghedsfølelse, som det er Bankinspektørens Opgave at være med til at skabe, vedblivende at have betroet ham Varetagelsen af Banktilsynets Funktioner.

Førunder Bankinspektør Halds Forhold med Hensyn til Sydfyns Diskontobank finder jeg Anledning til her ogsaa at nævne en anden Sag, i hvilken Bankinspektørens Medvirken har vakt Opmærksomhed i vide Kredse og paa en saadan Maade, at Tvivl nødvendigvis maatte blive vakt angaaende